

Exkurzia do Osvienčimu a Krakova

- *V autobuse bolo veselo, ale keď sme vstúpili na pozemok koncentračného tábora, úsmev nám zamrzol. Vďaka tejto exkurzii som si uvedomila, čo všetko máme a nevážime si to.*
- *Môj zážitok z výletu bol krásny. Páčilo sa mi krakovské námestie. Osvienčim vo mne vyvolal smutné predstavy o tom, ako tam ľudia trpeli, ale zároveň som veľmi rada, že som to mohla všetko vidieť. Určite to otvorilo oči každému. Pochopila som, že život, ktorý žijeme, si máme vážiť, pretože je iba jeden.*
- *Prítomnosť dažďa atmosféru v Osvienčime zosilňovala. Tábor v Birkenau bol oveľa väčší ako som očakával. Bolo zaujímavé dozvedieť sa o podmienkach života v tábore.*
- *Cesta do cieľového bodu trvala asi 3 hodiny. Prešla mi rýchlo vzhľadom na priateľov okolo seba. V Osvienčime sa mi páčil podrobný výklad sprievodkyne. V jednotlivých blokoch boli fotografie s textom. Veľmi ma zaujali miestnosti, v ktorých boli originálne veci – ľudské vlasy, protézy, okuliare, topánky, oblečenie ... väzňov. V tábore boli aj ostnaté drôty a strážne veže, z ktorých mi behal mráz po chrbte. V Krakove som s mojimi kamarátmi zažil neskutočnú zábavu. Výlet sa mi veľmi páčil a v hlave mám zážitok, na ktorý budem stále spomínať. Ďakujem pani učiteľkám za ich pevné nervy, starostlivosť a doplnenie informácií popri kráčaní, či cestovaní.*
- *Exkurzia do Osvienčimu bola veľmi zaujímavá. Videli sme koncentračný tábor, dozvedeli sme sa veľké množstvo informácií a počuli sme veľa príbehov o ženách, mužoch, dokonca aj deťoch, ktorí zomierali hroznou smrťou.*
- *Exkurzia do Osvienčimu ma veľmi obohatila. V deviatej triede sme sa o tom všetkom učili a teraz sa mi naskytla možnosť vidieť to naživo. Spojili sa informácie s obrazom. Za možnosť vidieť a spoznať to veľmi pekne ďakujem.*
- *Po príchode do Osvienčimu sme boli upozornení, aby sme sa správali dôstojne. Myslím si, že nikomu by to nenapadlo, keď vidí, čo za hrôzy sa diali za ostnatým drôtom a vysokými múrmi. Bol som veľmi prekvapený z vecí, ktoré zostali po väzňoch. Mnohí z nich si mysleli, že idú začať nový život, ale opak bol pravdou. Málo ľudí prežilo, ale určite nie bez následkov. Ak sa im aj podarilo vyzdraviť, tak mali celoživotnú traumu.*
- *Pred pár dňami sme zažili jeden z nezabudnuteľných zážitkov. Navštívili sme Osvienčim a Krakov. Plní očakávania sme prešli osvienčimskou bránou. Históriu, ktorú bolo cítiť všade okolo, sme len ťažko vnímali. Toľko smútku, bolesti a zlosti na jednom mieste! Myslím si, že väčšina z nás si uvedomila, že by sme si mali vážiť to, čo máme. Krakov – historicky pôsobiacie mesto, nás hneď zaujal. Ľudia boli milí a to všetkému pridávalo na kráse. Myslím si, že tento výlet nám veľa dal.*
- *V Osvienčime mi prišlo ľudí, ktorí tam žili, ľúto.*
- *Osvienčim je miesto, ktorého už samotný názov je pochmúrny. Počuli sme smutné príbehy, videli sme veľa vecí. Podľa mňa to ani nebol život, len prežívanie, ktoré nemalo konca.*

- *Exkurzia ma veľmi zaujala, lebo bola pre mňa veľkým ponaučením. Som veľmi rád, že som sa jej zúčastnil a prajem veľa zážitkov tým, ktorí ešte tieto miesta nenavštívili a chceli by.*

- *Osvienčim! Miesto, kde státisíce ľudí zomrelo v hrozných podmienkach. Dozvedeli sme sa veľa o praktikách nemeckých vojakov a zistili sme, že sa s väzňami vôbec nemaznali. Po návšteve koncentračného tábora sme si prezreli pamiatky Krakova. Krakov je krásne mesto. Všetci sme boli spokojní a na tento výlet nikdy nezabudneme.*

- *Z Osvienčimu mám zmiešané pocity. Na prvý pohľad miesto pôsobilo smutne. V každom jednom rohu bolo cítiť bolesť a strach nevinných ľudí. Nechcem si ani predstaviť, aký strach o svoj život tu ľudia každodenne prežívali. Keď som počula, ako museli ľudia prežiť, hoci len pár dní, možno týždňov, uvedomila som si, čo všetko mám a ako niektorými vecami plytvám, pohrdam a možno som aj niekedy náročná. Títo ľudia na niečo také nepomysleli. Ich každodennou starosťou bola starosť o svoj život a život svojich detí. Keď si predstavím, ako väzni dostávali jedlo, myslím si, že to bol skôr trest. Niektorým sa podarilo utiecť, no zanechalo im to jazvu na celý život. To šťastie muselo byť obrovské, dostať sa z takého miesta. "Práca oslobodzuje", to si možno hovorili každý deň len preto, aby potlačili strach o svoj život. Najväčší zármatok vo mne vyvolala spomienka na deti. Keď som videla hračky, s ktorými sa hrali a oblečenie, ktoré nosili, uvedomila som si, aké som mala krásne detstvo. Áno, aj som si poplakala, pretože po celý čas som to v sebe dusila, no city boli silnejšie ako ja. Potom sme navštívili Krakov. Nádherné mesto plné nádherných historických stavieb, v ktorom sa moje myšlienky upokojili. Počasie nebolo práve najlepšie, no ja som si dokázala tento výlet užiť. Ďakujem pani učiteľkám za zorganizovanie výletu, ktorý v nás vyvolal myšlienku, že menej je niekedy viac!*